

พระเจ้า มีจริง

คั้งหนึ่งจักร์คดีเคยถามเพื่อนที่ไม่เชื่อว่าพระเจ้ามีจริงว่าเคยมีสักเสี้ยววินาทีใหม่ที่เคยคิดว่า พระเจ้าจริง

คุณจักร์คดีประหลาดใจเมื่อยินคำตอบว่า “แน่นอน!” เพื่อนคนนั้นบอกว่า “เมื่อหลายปีก่อนผมเกือบเชื่อว่าพระเจ้ามีจริง เมื่อลูกคนแรกของผมเกิดมา ขณะที่ผมเฝ้าดูเขา มนุษย์ตัวกระจัดวิดกับนิ้วมือเล็กๆ ที่นอนกระดุกกระดิก กลอกตาไปมาบนเตียงเด็ก เป็นภาพที่ติดตาผมอยู่หลายเดือน มองลูกที่ไรก็ทำให้นึกเสมอว่า พระเจ้าต้องมีจริง”

1. สรรพสิ่งทั้งปวงเกิดขึ้นเองไม่ได้ต้องมีผู้ออกแบบสร้าง

ร่างกายมนุษย์ต้องมีผู้ออกแบบสร้าง นักวิทยาศาสตร์กล่าวว่า แต่ละคนมีสมองซึ่งสามารถเก็บและจดจำภาพได้หลายพันภาพ สมองรู้จักรวบรวมข้อมูลเพื่อการแก้ปัญหา สมองรู้ซึ่งถึงความงดงาม ความเข้าใจตนเอง และมีพัฒนาการสู่ความเป็นเลิศ มีการส่งกระแสไฟฟ้าจากสมองไปยังกล้ามเนื้อทุกส่วนในร่างกายเราเพื่อคอยควบคุมการเคลื่อนไหว

ด้วยความฉลาดของมันสมองมนุษย์ทำให้เกิดการคิดสร้างและสั่งให้คอมพิวเตอร์ทำงานจากกระแสไฟฟ้าที่เข้าไปในเครื่อง

ไม่น่าแปลกใจเลยที่พระธรรมบทสดุดีสรรพว่า มนุษย์จึงประกาศก้องถึงพระเจ้าผู้สร้างผู้ทรงมหัศจรรย์ว่า

“ข้าพระองค์โมทนาพระคุณพระองค์เพราะพระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์แปลกประหลาดอย่างน่ากลัว พระราชกิจของพระองค์คือศรัทธา พระองค์ทรงทราบข้าพระองค์ดี” **สดุดี 139:14**

เราไม่ต้องไปไหนไกลเพื่อค้นหา “พระราชกิจ” ของพระเจ้า การออกแบบสมองที่ซับซ้อนของมนุษย์และอวัยวะอื่นๆ ของร่างกายคนเราเป็น “พระราชกิจ” ขององค์พระผู้เป็นเจ้า นักออกแบบมือฉมังไม่มีผู้ใดเทียบได้

เครื่องปั้มน้ำหรือเครื่องดูดของเหลวใดๆ ที่สร้างด้วยฝีมือมนุษย์ไม่สามารถเทียบได้กับการทำงานของหัวใจมนุษย์ได้เลย ไม่มีเครื่องช่วยคอมพิวเตอร์แบบไหนที่จะเหมือนระบบประสาทของเรา ไม่มีระบบโทรทัศน์ไหนที่มีประสิทธิภาพให้ทั้งภาพและเสียงเหมือนหูและตาของเรา ไม่มีระบบเครื่องปรับอากาศร้อนเย็นยี่ห้อไหนเหมือนจมูก ปอด และผิวหนังของเรา ความซับซ้อนในร่างกายมนุษย์บ่งบอกว่าต้องมีผู้สร้าง ท่านผู้นั้นก็คือ พระเจ้า

อวัยวะทุกส่วนในร่างกายของมนุษย์ทำงานสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบที่สมบูรณ์แบบ ไม่ว่าจะเป็นปอด หัวใจ ประสาทกล้ามเนื้อ ต่างทำงานสลับซับซ้อนสัมพันธ์กันได้อย่างเหลือเชื่อ

หากใครคิดว่าร่างกายของคนเราเกิดขึ้นมาโดยบังเอิญ ให้ความเป็นไปได้จากการเปรียบเทียบต่อไปนี้ โดยใช้เหรียญเขียนตัวเลขหนึ่งถึงสิบตามลำดับ นำเหรียญทั้งสิบมาเขย่ารวมกันในกระเป๋าลูกเต๋า หลังจากเขย่าทุกครั้ง ให้หยิบขึ้นมาหนึ่งเหรียญแล้วใส่คืนทุกครั้งก่อนหยิบเหรียญต่อไป มีโอกาสและความน่าจะเป็น ที่ท่านจะหยิบเหรียญสิบครั้ง แล้วได้เหรียญที่เรียงตามลำดับเลขหนึ่งถึงสิบสักกี่ครั้ง? คำตอบตามหลักคณิตศาสตร์คือ ความน่าจะเป็นมีเพียงหนึ่งในหมื่นล้านเท่านั้น

คราวนี้ลองพิจารณาโอกาสและความน่าจะเป็นว่าจะมีมากน้อยเพียงใด หากเรานำลำไส้ สมอง หัวใจ ตับ เส้นเลือดแดง เส้นเลือดดำ ไต หู ตา และป็นออกมา แล้วใส่กลับเข้าที่เดิมให้ถูกที่อีกครั้งโดยให้อวัยวะแต่ละอย่างเริ่มทำงานตามหน้าที่พร้อมๆ กันในเวลาเดียวกัน?

คำอธิบายที่สมเหตุสมผลที่สุดในการสร้างมนุษย์คือ

“แล้วพระเจ้าตรัสว่า ‘ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาตามอย่างของเรา’... ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ตามพระฉายาของพระเจ้านั้นพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น และได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง” **ปฐมกาล 1:26, 27**

ชายหญิงคู่แรกเกิดขึ้นมาเองไม่ได้ ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ประกาศยืนยันว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างเราให้เป็นไปตามพระฉายาของพระองค์ พระองค์ทรงคิดและทำให้เรามีชีวิต

2. สรรพสิ่งทั้งปวงต้องมีผู้สร้างขึ้นมา

หลักการการสร้างของพระเจ้าไม่ใช่แค่ร่างกายของเราเท่านั้น แต่แผ่กระจายไปถึงท้องฟ้า ท่านอาจเห็นทางช้างเผือกของกลุ่มดาวอาทิตย์นับพันล้านกลุ่มสว่างขาวโพลนทอดยาวตลอดแนวท้องฟ้า ความจริงแล้วกลุ่มดาวอาทิตย์หนึ่ง (ประกอบด้วยดวงอาทิตย์หนึ่ง ดวงพร้อมดาวบริวารดวงอาทิตย์หนึ่งกลุ่ม) เป็นเพียงกลุ่มเดียวในหลายพันล้านกลุ่ม และกลุ่มดาวอาทิตย์นับพันล้านกลุ่มนี้อยู่ในทางช้างเผือกเพียงเส้นเดียว และทางช้างเผือกเพียงเส้นเดียวเป็นเพียงเส้นหนึ่งในหลายร้อยพันล้านเส้นในกาแลคซี ซึ่งเรามองได้จากกล้องดูดาวบนแผ่นดินโลกที่มองเข้าไปในห้วงอวกาศ

ไม่น่าแปลกใจที่พระธรรมสดุดีจึงกล่าวว่า ดวงดาวบนท้องฟ้าต่างประกาศกันอย่างยินดีปรีดาถึงองค์พระผู้ทรงสร้างที่ทรงเกียรติพระองค์นี้

“ฟ้าสวรรค์ประกาศพระสิริของพระเจ้าและภาคพื้นฟ้าสำแดงพระหัตถกิจของพระองค์ วันส่งถ้อยคำให้แก่วัน และคืนแจ้งความรู้ให้แก่คืน วาจาไม่มี ถ้อยคำก็ไม่มี และไม่มีใครได้ยินเสียงฟ้า” **สดุดี 19:1-3**

เราจะสรุปได้อย่างไร เมื่อมองไปที่การออกแบบที่ยากจะอธิบายและความใหญ่โตมหึมาของจักรวาลที่เกิดขึ้น?

“ในปฐมกาลพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน” **ปฐมกาล 1:1**

“(พระเจ้า) พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนสรรพสิ่งทั้งปวง และสรรพสิ่งทั้งปวงเป็นระเบียบอยู่โดยพระองค์” **โคโลสี 1:17**

สรรพสิ่งทั้งปวงที่ได้รับการสร้างขึ้นเป็นหลักฐานการเนรมิตของพระเจ้าพระผู้ทรงสร้างที่ยิ่งใหญ่ไร้ขอบเขต พุดง่าย ๆ คือ “พระเจ้าในปฐมกาล” ซึ่งเป็นคำตอบในความมหัศจรรย์ของชีวิตที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเป็นผู้สร้างสรรพสิ่ง

ปัจจุบันความคิดของนักวิทยาศาสตร์ผู้มีชื่อเสียงหลายคนเชื่อว่าพระเจ้านั้นจริง ครั้งหนึ่ง ดร.อาร์เธอร์ คอมพตัน ผู้ได้รับรางวัลโนเบลสาขาฟิสิกส์ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับพระธรรมในพระคริสตธรรมคัมภีร์ว่า

เมื่อตระหนักถึงอัจฉริยภาพสุดยอดเยี่ยมในการสร้างจักรวาลหรือมนุษย์ ข้าพเจ้าเริ่มเชื่อกันที่ ความจริงก็คือ ที่ใดมีการสร้างที่นั่นย่อมแสดงถึงอัจฉริยภาพพระเจ้า การไขจักรวาลเป็นหลักฐานจริงที่ดังตามที่สุดสำหรับคำพูดที่ว่า “พระเจ้าแห่งปฐมกาล”

พระคริสตธรรมคัมภีร์ไม่ได้พิสูจน์ว่าพระเจ้านั้นจริง แต่ประกาศถึงการดำรงอยู่จริงของพระองค์ ดร.อาร์เธอร์ คอนคลิน นักชีววิทยาผู้มีชื่อเสียงกล่าวว่า “สิ่งมีชีวิตไม่ได้เกิดจากความบังเอิญ เหมือนเล่มหนังสือพจนานุกรมที่ไม่ได้เกิดจากการระเบิดโรงพิมพ์”

เรารู้ว่ามนุษย์เกิดขึ้นเองไม่ได้ เราอาจสร้างหรือคิดค้นหรือประกอบสิ่งต่างๆ เข้าด้วยกัน แต่เราไม่สามารถจะสร้างสิ่งมีชีวิตจากการขีดเขียนได้ ไม่ว่าจะเพียงการวาดยอหน้าหรือขีดตัวเล็กๆ สุดหรือดอกไม้ที่แสนจะธรรมดาที่สุดเพื่อให้เกิดเป็นสิ่งมีชีวิตขึ้นมา สิ่งต่างๆ รอบตัวเราจึงประกาศก้องว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ออกแบบ ผู้สร้าง ผู้ทำขึ้น ในที่สุดคำตอบที่เชื่อถือได้ของการกำเนิดจักรวาลโลกและมนุษย์คือ **พระเจ้า**

พบแล้ว

3. พระเจ้าเสด็จมาสร้างมิตรกับทุกคน

พระเจ้าผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งให้เจิดจรัสด้วยหมู่ดาว ผู้ทรงสร้างจักรวาล เป็นองค์เดียวกับผู้ทรงสร้างมิตรภาพที่ใกล้ชิดกับมนุษย์ พระองค์ทรงสนทนากับโมเสสสองต่อสองว่า “พระเจ้าเคยตรัสสนทนากับโมเสส... เหมือนมิตรสนทนากัน” (อพยพ 33:11) และพระเจ้าจะทรงสนทนากับท่านสองต่อสองจนกลายเป็นมิตรของท่าน พระเยซูทรงสัญญากับผู้ติดตามพระองค์ว่า “ท่านก็จะเป็นมิตรสนหายของเรา” (ยอห์น 15:14)

การที่มนุษย์แสวงหาศาสนาเป็นเรื่องที่เป็นไปตามธรรมชาติ เราทั้งหลายจึงคลุกคลีกับความคิดอ่านของพระเจ้าเสมอ จะเห็นได้ว่าไม่มีสัตว์ชนิดใดที่รู้จักสร้างแทนบูชาเพื่อนมัสการพระเจ้า ที่ได้ก็ตามที่ท่านพบมนุษย์ท่านจะพบคนเหล่านั้นนมัสการพระเจ้าหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่นั่น เป็นสัญชาตญาณในส่วนลึกแห่งกันบึงหัวใจของมนุษย์ทุกคนที่คอยเฝ้ากราบไหว้วนมัสการ มีความรู้สึกอยากเป็นมิตรกับพระเจ้า ดังนั้นเมื่อใดที่เราเข้าหาพระองค์ตามที่ใจเราปรารถนา เมื่อนั้นก็แสดงว่าเราเข้าใจความปรารถนาของตนเองและไม่สงสัยถึงการมีอยู่จริงของพระองค์

ในช่วงทศวรรษ 1990 ในประเทศรัสเซียเมื่อครั้งเป็นสหภาพโซเวียตเดิมมีผู้ไม่เชื่อว่าพระเจ้านั้นมีจริง นับล้านๆ คนได้ละทิ้งลัทธิเดิมและหันเข้าหาพระองค์ ศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยที่เซนต์ปีเตอร์เบิร์ก เสนอบทความแสดงความเห็นของกลุ่มผู้กลับใจมาเชื่อพระเจ้าว่า

“ผมได้พบความหมายของชีวิตจากการทำวิจัยตามหลักวิทยาศาสตร์แต่ก็ให้ความมั่นใจอะไรไม่ได้เลย นักวิทยาศาสตร์รอบๆ ตัวผมรู้สึกเช่นนั้นเหมือนกัน ในการศึกษาดาราศาสตร์เมื่อมองจักรวาลอันกว้างใหญ่ ผมก็ยิ่งพบความว่างเปล่าในจิตวิญญาณ รู้สึกว่านี่ควรมีความหมายบางอย่าง เมื่อผมอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่ท่านให้มา ความว่างเปล่าของผมได้รับการเติมเต็ม เมื่อพบว่าพระคัมภีร์เป็นหนึ่งเดียวที่เพิ่มความมั่นใจให้กับจิตวิญญาณของตัวเอง ผมรับเอาพระเยซูให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยลบบาปของตนเอง และพบสันติสุขและความพึงพอใจที่แท้จริงในชีวิต”

คริสตชนเชื่อพระเจ้าเพราะเขาพบว่าพระองค์เป็นผู้ตอบสนองความต้องการที่อยู่ลึกสุดในหัวใจ พระองค์ผู้ทำให้คริสตชนมีความชื่นชมยินดีอย่างแท้จริง ช่วยให้เราลืมมุมมองที่แปลกใหม่ ความหมายใหม่ แรงดลบันดาลใจใหม่ และความยินดีปรีดาแบบใหม่

พระเจ้าทรงช่วยเราในการเผชิญความยากลำบากและความขัดแย้งโดยทรงคอยนำทาง และช่วยเราอย่างแน่นอน หากเรามีสัมพันธภาพกับพระองค์ คริสตชน

นับล้านๆ คนกล่าวเป็นคำพยานว่าเขายอมทำทุกอย่างเพื่อจะไม่กลับไปใช้ชีวิตเก่าที่ไม่มีพระเจ้าอีกต่อไป

สิ่งมหัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือ พระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ผู้ทรงสามารถออกแบบ สร้างและรักษาจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลนี้ไว้ ถึงกระนั้นก็ตามพระองค์ทรงสนพระทัยในการสร้างมิตรภาพกับมนุษย์ทุกคน เป็นการส่วนตัวด้วย ไม่ว่าจะชายหรือหญิงหรือเด็กๆ กษัตริย์ดาวิดของประเทศอิสราเอลโบราณรู้สึกประหลาดใจในเรื่องนี้จึงเขียนไว้ว่า

“เมื่อข้าพระองค์มองดูฟ้าสวรรค์อันเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ ดวงจันทร์และดวงดาวซึ่งพระองค์ได้ทรงสถาปนาไว้ มนุษย์เป็นผู้ใดเล่าซึ่งพระองค์ทรงระลึกถึงเขา?” สดุดี 8:3, 4

พระเจ้าผู้ทรงสร้างของเรา “ทรงสนพระทัย” ความเป็นไปของเราแต่ละคนเป็นราวกับว่าท่านเป็นสิ่งมีชีวิตหนึ่งเดียวที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นมาในโลก

ดังนั้นเราจึงเชื่อว่าพระเจ้านั้นมีจริงเพราะ

- 1) พระองค์ทรงออกแบบสร้างมนุษย์ที่มีร่างกายซับซ้อน พระองค์ทรงทราบรายละเอียดทุกอย่างที่เกี่ยวกับเรา
- 2) ในใจเราเราค้นหาพระเจ้าด้วยความกระวนกระวายและเมื่อพบพระองค์แล้ว ความสุขใจจึงเกิดขึ้น
- 3) การค้นพบพระเจ้า ทำให้พระองค์ได้เติมสิ่งที่เราโหยหาทุกอย่างให้เต็มบริบูรณ์จนเป็นที่พอใจ!

4. พระองค์เป็นพระเจ้าแบบไหน?

เหตุผลเดียวเท่านั้นที่พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์ต่อสิ่งมีชีวิตที่พระองค์ทรงสร้างก็คือ ความรู้สึกของพ่อที่ต้องการให้ลูกรู้จัก ในพระคริสตธรรมคัมภีร์พระเจ้าตรัสไว้เพื่อให้เรารู้ว่าพระองค์เป็นใครและทรงเป็นอย่างไร

พระเจ้าทรงสร้างชายและหญิงโดยใช้อะไรเป็นต้นแบบ?

“พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นและได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง” **ปฐมกาล 1:27**

เพราะว่าเราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า ความสามารถของเราในการสนองตอบและความรู้สึก ความสามารถในการจำและความหวัง ความสามารถในการคิดใคร่ครวญและวิเคราะห์ล้วนมาจากพระองค์ทั้งสิ้น

คุณสมบัติพิเศษเฉพาะของพระองค์คืออะไร?

“พระเจ้าคือความรัก” **1 ยอห์น 4:8**

พระเจ้าทรงมอบความรักในพระทัยของพระองค์ให้แก่มนุษย์ ไม่มีสิ่งใดที่พระองค์ทรงได้ทำคิดจะทำเพียงเพื่อประโยชน์ของพระองค์ มีความรักที่เสียสละเท่านั้นที่พระเจ้าทรงมอบให้เรา

5. พระเยซูทรงเปิดเผยว่าพระเจ้าทรงเป็นอย่างไร

ในพระคริสตธรรมคัมภีร์มีการกล่าวซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าพระองค์ทรงเป็นพระบิดา

“เราทุกคนมิได้มีบิดาคนเดียวดอกหรือ? พระเจ้าองค์เดียวได้ทรงสร้างเรามีใช่หรือ?” **มาลาคีย์ 2:10**

ภาพของพ่อบางคนที่เราเห็นในทุกวันนี้อาจไม่เป็นอย่างนี้นักคิด บางคนเป็นพ่อที่ละเลย บ้างก็เป็นพ่อที่กระทำการทารุณต่อครอบครัว แต่พระเจ้าไม่เป็นอย่างนั้น ยิ่งไปกว่านั้นพระองค์ทรงเป็นพระบิดาที่เอาใจใส่ และมีความละเอียดอ่อน ทรงเป็นพระบิดาผู้ทรงพร้อมที่จะเล่นกับลูกๆ ของพระองค์ทรงเป็นพระบิดาที่ทำให้เด็กๆ ตัดใจนิทานสนุก ที่พระองค์ทรงเล่าให้ลูกฟังก่อนนอน

พระบิดาที่รักยิ่งของเราทรงมีพระประสงค์ไม่เพียงเผยแพร่พระธรรมของพระองค์ผ่านทางพระคริสตธรรมคัมภีร์เท่านั้น พระองค์ทรงตระหนักดีว่า หากพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ธรรมดาอยู่ร่วมกับเรา พระธรรมของพระองค์จะเป็นรูปธรรมชัดเจนได้อย่างไร หากพระองค์เป็นเพียงใครคนหนึ่งที่เราได้ยินหรือได้อ่านจากหนังสือเท่านั้น ดังนั้น พระเจ้าจึงตัดสินใจเสด็จมายังโลกของเราในร่างของความจริงๆ ผู้มีนามว่า **พระเยซู**

“(พระเยซู) ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้าผู้ซึ่งไม่ประจักษ์แก่ตา” **โคโลสี 1:15**

เมื่อท่านเห็นพระเยซู ก็เท่ากับท่านได้เห็นพระเจ้า พระองค์เสด็จมาอยู่ในระดับเดียวกับเรา เป็นอย่างเรา ดังนั้นพระองค์ทรงสามารถสอนเราถึงวิธีการดำเนินชีวิตให้มีความสุข และทำให้เราเห็นว่าที่จริงแล้วพระเจ้าทรงเป็นอย่างไร ทรงเป็นพระเจ้าที่มองเห็นได้ พระเยซูตรัสว่า “ใครก็ตามที่เห็นในเราก็จะเห็นในพระบิดา” (ยอห์น 14:9)

ขณะที่ท่านอ่านเรื่องราวของพระเยซูในหนังสือพระธรรมพระกิตติคุณเล่มแรกในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ ท่านจะเห็นภาพการพรรณนาถึงพระบิดาบนสวรรค์ของเราได้อย่างน่าชื่นชมเป็นยิ่งนัก ชาวประมงที่ทิ้งแหเพื่อติดตามพระเยซู และกลุ่มเด็กเล็กๆ ที่ได้รับพระพรของพระองค์ พระเยซูทรงปลอบโยนคนบาปที่ทุกข์เข็ญที่สุด และทรงจัดการกับคนหน้าซื่อใจคดที่คิดว่าตนเองมีความชอบธรรม พระองค์ทรงสามารถรักษาได้ทุกโรค ตั้งแต่คนตาบอดสนิทจนกระทั่งคนเป็นโรคเรื้อน พระเยซูทรงแสดงออกให้เห็นว่าพระเจ้าคือความรัก! พระองค์ทรงทราบถึงความต้องการของมนุษย์อย่างที่ไม่มีความสามารถ!

การเปิดเผยถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับพระเจ้าบนไม้กางเขนเป็นพระราชกิจสุดท้ายอันทรงเกียรติของพระเยซู

“เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” **ยอห์น 3:16**

การที่พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ ไม่เพียงเพื่อให้เราทั้งหลายมีชีวิตที่ดีขึ้นในขณะนี้เท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงมอบชีวิตนิรันดร์แก่เราด้วย ประชาชาติประหลาดใจ มีความหวังและความฝันเกี่ยวกับพระเจ้ามาหลายชั่วอายุคน เขาเห็นถึงพระหัตถกิจของพระองค์ในฟ้าสวรรค์หรือความงามในธรรมชาติ และบนไม้กางเขนที่พระเยซูทรงเปิดเผยให้ผู้อื่นเห็น เฉพาะพระพักตร์ของพระองค์อย่างแท้จริงว่าพระองค์ทรงเป็นความรัก รักที่อมตะนิรันดร์!

ท่านพบพระเจ้าแล้วในตอนนี้อย่างที่พระเยซูทรงเปิดเผยเรื่องราวของพระองค์ การพบดังกล่าวทำให้โดยส่วนตัวท่านเกิดความมั่นใจจริงๆ ว่า “องค์พระบิดา ข้าพระองค์รักพระองค์!”